ל) [מוספתל סוף פרק ל],נ) [חולין יל: נדה ל:],ג) [קדושין עד.], ד) יכמות

ק:, ל) בק"ח: טונונג, 1) ואע"ג דמיעוט עובדי הריציה מ"מ

כוכבים אין פרולים מ"מ חשבינן לה ודאי בעולה מן

פב א מיי' פי"ח מהל' איסורי ביאה הלכה כא סמג לאוין קכא טור :ש"ע אה"ע סימו ז ס"ד של ב מיי׳ פט״ו שם הלכה יא סמג שם נוש"ע שם סי' ו סעיף יו: פר ג מיי׳ פ״כ שם הל׳ כ סמג לאוין קכב טוש"ע שם סימן ג סעיף

ט: פה ד מיי פט"ו שם הלכה יו טוש"ע שם סימן ד סעיף כז [וברב אלפס עוד ביבמות פ"ז דף :נו ע״לו

תוספות רי"ד

היחוד ואין אוסרים על היחוד לימא דלא כר"י פי׳ דמשום יחוד מחזיק לה כנבעלה פי׳ מלקין י. מרוח מרדוח לאשח איש שנתייחדה עם א' אבל אין אוסרין אותה על בעלה יחוד אלא היכא בעידי בעירי יוווו אלא והכא דקינא לה מעיקרא בפני שנים ואמר לה אל תסתרי עם איש פלוני אם נסתרה בתורה והיא אסורה לו עד שתוברר במים המאררים אבל בלא קינוי מעיקרא אינה נאסרת לו בסתירה בלחוד. ומהדר מעלה עשו ביוחסין פי׳ דלא אסרה ר"י אלא אם היתה פנויה שלא תנשא לכהן דאמרינן דלמא נבעלה לפסול לה אבל לבעלה לא אסרה ואפי׳ אם היה בעלה כהז. א"ש הלכה כר' אריב"ל לדברי המכשיר מכשיר אפילו ברוב פסולים לדברי הפוסל פוסל אפי׳ ברוב כשרים: ההוא ארום וארוסחו אומרת מיני׳ והוא אומר

השבתנן על המעוברת. פי׳ לדידן ניחא דאשה מזנה בודקת ומזנה ולא דמיא לשבויה אלא לדידך דלית לך הך סברא תינח מעוברת אבל מדברת אפילו לפי דבריך יש הפרש דלוו

יש עדים ולזו אין עדים ואיכא מיגו אמר להם מדברת היינו שבויה

וכמו ששבויה אין נאמנת לומר לא נבעלתי ה"נ מדברת כדמסיק לפי שאין או לחורבה ואמרו לה מה מיבו של איש זה אפוטרופום לעריות ומיהו פי׳ זה לא כהן הוא ובן אחי אבא הוא רבן גמליאל ור"א יתכן למאי דפרישית לעיל דלר' יהושע אומרים נאמנת רבי יהושע אומר לא מפיה נאמנת לומר לא נבעלתי ופר"י בדוחק אנו חיין אלא הרי זו בחזקת בעולה לנתין מדברת היינו שבויה דכמו ששבויה ולממזר עד שתביא ראיה לדבריה בשלמא בחזקת בעולה כך מדברת יו בחזקת לזעירי היינו דקתני תרתי לסתר או לחורבה בעולה לענין שאם אמרה לכשר אלא לרב אםי דאמר נבעלה תרתי למה לי ובעלתי שאינה נאמנת במיגו לפי חדא קתני לסתר דחורבה והא לסתר או שיראה לומר לא נבעלתי ולהכי אהני דאין אפוטרופוס לעריות דלא חשבינן לחורבה קתני חדא לחורבה דמתא וחדא ליה מיגו: מבייע ליה לר' יהושע לחורבה דדברא וצריכי דאי אשמעינן חורבה בן לוי. הקשה ר"ת אכתי תיפוק ליה דמתא בהא קמכשר רבן גמליאל משום דרוב כשרים אצלה אבל לחורבה דדברא דהתם בשבויה כל פסולים והכח בחורבה דדברא רוב ותירץ דרוב ככל דרוב פסולין אצלה אימא מודה ליה לרבי וליכא למימר במדברת דליכא אלא רוב יהושע ואי אשמעינן בההיא בההיא קאמר איכא למימר סמוך מיעוטא לחזקה רבי יהושע אבל בהא אימא מודה לר"ג ואיתרע לה רובא דאפילו אית להו סמוך מיעוטא לחזקה לר"ג ור' יהושע צריכא מיתיבי 10זו עדות שהאשה כשרה לה מ"מ לא הוי אלא פלגא ופלגא ודין ורבי יהושע אומר אינה נאמנת אמר להם ר"י הוא שתאסר מספק דספק איסורא אי אתם מודים "בשבויה שנשבית ויש לה לחומרא ולא דמי לתינוק שנמלא בלד עדים שנשבית והיא אומרת מהורה אני העיסה בפרק עשרה יוחסין (קדושין שאינה נאמנת אמרו לו אבל ומה הפרש יש דף פ. ושם) דמטהרין מטעם סמוך בין זו לזו לזו יש עדים ולזו אין לה עדים אמר מיעוטא לחזקה דאם אמרו ספק להם אף לזו יש עדים שהרי כריסה בין שיניה טומאה לטהר יאמרו ספק איסור להתיר כדאמרינן פרק כיסוי הדם (חולין דף פו:): מכשיר אפידו אמרו לו רוב עובדי כוכבים פרוצים בעריות הם אמר להן יאין אפומרופום לעריות בד"א ברוב פסולים. והא דקאמרינן נפ׳ בעדות אשה בגופה אבל עדות אשה בבתה עשרה יוחסין (קדושין עד. ושם) גבי אבא דברי הכל הולד שתוקי מאי קאמר להו ומאי קמהדרי ליה הכי קאמרי ליה השבתנו על שאול היה קורא לשתוקי בדוקי ומפרש בגמרא שבודקין אמו ואומרת לכשר המעוברת מה תשיבנו על המדברת אמר נבעלתי ופריך כמאן כר"ג תנינא חדא להם מדברת היינו שבויה אמרו לו שאני זימנא היתה מעוברת כו' פי' והוה ליה למתני וכן אמר אבא שאול וכן פי׳ שם שבויה דרוב עובדי כוכבים פרוצים בעריות בהונטרס ומשני דאבא שאול עדיפא הם אמר להם הא נמי כיון דאיסתתר אין מר"ג דאי מהתם הוה אמינא ברוב אפוטרופום לעריות קתני מיהת תרתי מדברת כשרים אצלה כו' אע"ג דאמרי' הכא ומעוברת תיובתא דרב אסי תיובתא ותיפוק דר"ג מכשיר אפילו ברוב פסולין אבא ליה דהתם רוב פסולין אצלה והכא רוב שאול קאי אמתני׳ וממתני׳ לא משמע כשרין אצלה מסייע ליה לרבי יהושע בן לוי מידי דאיירי ברוב פסולים והא דפריך דאמר רבי יְהושע בן לוי לדברי המכשיר התם לעיל למאי דהוה בעי למימר מכשיר אפילו ברוב פסוליז לדברי הפוסל דאבא שאול אתא להכשיר בבתה הניחא למ"ד לדברי המכשיר בה פוסל פוסל אפילו ברוב כשרים א"ר יוחנן בּלדברי בבתה אבל למ"ד מכשיר בבתה מאי המכשיר בה מכשיר בבתה לדברי הפוסל איכא למימר התם פריך שפיר דאפי׳ בה פוסל בבתה ורבי אלעזר אומר לדברי לועירי לשון המשנה דקתני מה טיבו המכשיר בה פוסל בבתה אמר רבה מ"מ של עובר זה משמע דאתא להכשיר דר"א בשלמא איהי אית לה חזקה דכשרות בנתה: פשיםא מי ידעינן אבוה בתה לית לה חזקה דכשרות איתיביה ר"א מנו. הכא לא בעי לשנויי לא לריכא לרבי יוחנן בד"א בעדות אשה בגופה אבל דאי תפס כדמשני בפרק עשרה יוחסין עדות אשה בבתה דברי הכל הולד שתוקי ושם דף עה. ושם) גבי ארוסה שעיברה דהתם רגלים לדבר דמארום נתעברה מאי לאו שתוקי ופסול לא שתוקי וכשר ומי ואיכא למיתלי ביה טפי מבאיניש איכא שתוקי כשר אין כדשמואל דאמר דעלמא: בעיבן זרעו מיוחם אחריו. והא לאמר בהחולן (יכמום שמואל יעשרה כהנים עומדים ופירש אחד מהם ובעל הולד שתוקי מאי שתוקי אילימא דף לו.) ראשון ראוי להיות כ"ג גבי שמשתיקין אותו מנכסי אביו פשיטא ומי ספק בן תשע לראשון בפרק נושאין ידעינן אבוה מנו יאלא שמשתיקין אותו מדין על האנוסה (שם דף ק:) פריך לה

לחורבה. סתמא לבעילה שהוא מקום לזנות: חורבה דמתא. סתם בעילתה מאחד מבני העיר ואיכא למימר בעיר שרובה ישראל כשרים קאמר: דדברא. ספק אחד מסוף העולם בא לכאן ורוב העולם עובדי כוכבים הם ופוסלים אשה בביאתם לכהונה כדאמר ביבמות (דף מה.) ובקדושין (דף עה:) ילאו עובד כוכבים ועבד שאין לו אלמנות וגירושין בה: זו עדות שהחשה. עלמה

כשרה לומר לכשר נבעלתי: אינה

נאמנת. לינשא לכהן: אמרו לו אבל.

הןה). כמו אבל שרה אשתך (בראשית יו)

דמתרגמינן בקושטה: ומה הפרש בין

זו לוו. ר' יהושע קאמר לה: לוו יש

עדים. שנבעלה דכיון דנשבית לבין העובדי כוכבים והם פרולים בעריות

כולנו עדים שנבעלה: ולוו אין עדים.

שנבעלה שלא ראוה אלא מדברת ומיגו

דאי בעיא אמרה לא נבעלתי כי

אמרה נמי לכשר נבעלתי מהימנא:

אף נזו. כלומר אף כאן יש אחת שיש

לה עדים ואתם חולקים עלי בהיותה

מעוברת: חמרו ליה כו'. לקמיה

מפרש מאי קא מהדרי ליה על מאי

דקאמר להו: אין אפוטרופוס כו'.

לקמן מפרש: בד"ח. דנאמנת לר"ג:

בעדות אשה בגופה. כלומר להכשיר

את עלמה לכהונה דלא מחזקינן לה

בנבעלה לפסול: מאי האמר להו כו'.

כלומר מאי קאמר להו איהו דקא

מהדרי ליה אינהו רוב עובדי כוכבים

פרוצים בעריות כלום תשובה היא זו

על מה שאמר להם אף לזו יש לה עדים

אין לך פרוך גדול מזה דקחזינן

דנתעברה ממנו: השבחנו על המעוברת.

תשובה גמורה ונלחת: מדברת היינו

שבויה. מה מדברת אין לה עדים אף

שבויה אין לה עדים בבעילה ואתם

מחזיקים אותה כנבעלה: פרולים

בעריות. והא ודאי נבעלה: אין אפוטרופום לעריות. אין אתם יכולים

להיות לה אפוטרופוס לומר לא נבעלה:

ותיפוק ליה וכו'. לרבי יהושע פריך

נהי נמי דאין אפוטרופוס לעריות

תיפוק ליה דלא דמי לשבויה דהתם רוב

פסוליו כו': מכשיר אפי' ברוב פסולים.

דאמרינן אוקמה אחזקה ועל רוב

פסולים שהיו מכשירים חותה הביח

הוא להם ראיה מן השבויה: אים לה

חוקה דכשרות. וי"ל חשה זו בחוקת

כשרות עומדת ומספק אתה בא

לפוסלה אל תפסילנה מספק: לא

שתוקי וכשר. כלומר שתוקי הוא

במקצת שאם כהן היה הבועל והעובר

יהיה זכר משתקין אותו מדין כהונה

כדלקמן אבל כשר הוא ליוחסין שאם

נהבה היא תינשא לכהונה ואם זכר הוא בתו ואלמנתו כשרות לכהונה:

ופירש אחד מהן. ואין ידוע איזה הוא:

הולד שחוקי. ואע"פ שברור לנו שמכהן

כשר בא. והאי שתוקי על כרחך כשר

ליוחסין ואם נקבה היא ראויה לכהן

וקרי ליה שתוקי: מדין כהונה. שלח

יעבוד עבודה ולא יאכל תרומה:

מיוחם אחריו. שאנו יודעין מי אביו:

חורה אור השלח ו. והיתה לו ולורעו וָרִיוֹ בְּרִית כְּהָנֵת עוֹלְם תַחַת אַשֶּׁר קנא לאלהַיו ויכפר על בני ישראל:

מוסף רש"י

עשרה כהנים כו' הולד שתוקי. וכשר הוא דהא פשיטא לן דבן כהן הבא על הפנויה הוא וירחוח הי) מלעבוד עבודה, כהונה. ואף על גב דלענין יוחסין לישא אשה כשר הוא, פסול לענודה (שם). מי שזרעו מיוחס אחריו. שניכר ורעו שהוא שלו (שם).

> כהונה דכתיב יוהיתה לו ולזרעו אחריו ברית אין כהונת עולם מי שזרעו מיוחם אחריו יצא זה שאין זרעו מיוחם אחריו יההוא ארום וארוםתו דאתו לקמיה דרב יוסף היא אמרה מיניה והוא אמר

דאמר בעשרה יוחסין (קדושין דף עה) איתמר הבא על ארוסמו בבית חמיו רב אמר הולד ממזר ושמואל אמר הולד שחוקי בשלא בדקו את אמו דאי בשבדקו קשיא דשמואל אדשמואל דהכא אמר שמואל דנאמנת דהלכה כרבן גמליאל דנאמנת והתם קאמר איפוך שמואל אמר הולד ממזר וכן משמע דבמסקנא משני החם לעולם לא תיפוך כו' ומפרש מאי שחוקי שבודקין את אמו ואומרת לכשר נבעלתי ואם תאמר אכתי לשמואל דהתם משמע דוקא בבא על ארוסתו בבית חמיו מהני בדיקה והכא משמע אפילו כי לא מודה אמר שמואל דנאמנת כרבן גמליאל ויש לומר דהא דנקט בא היינו משום רבותא דרב נקטיה דאפילו הכי אמר הולד ממזר אי נמי החם הוא דבעינן בא משום דאיירי בדדיימא מעלמא כדאמר רבא ביבמות בשלהי אלמנה לכהן גדול מסתברא מילחא דרב בדדיימא מעלמא והכא בדלא דיימא מעלמא מיירי ועוד דבכל הספרים גרס בקדושין ארוסה שעיברה וההיא דוקא קאמר שבודקין אבל בבא א״ל בדיקה ומיהו קשה ללישנא קמא ביבמות בסוף פ׳ אלמנה דפליגי רב ושמואל בבא ומסיק התם אביי דאע״ג דלא דיימא מעלמא פליגי דדלמא מדאפקרה נפשה לגבי ארום מפקרה נפשה לגבי עלמא הא אמר הכא חדא דקא מודה ומשמע דכשר אפילו לר' יהושע ובא כמודה

בזנות בנישוחין לא גזור: [ההוא ארום וארוםתו. והל

ומשני זרעו מיוחס אחריו דרבנן וקרא

אסמכתא בעלמא הוא וכי גזור רבנן